

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli den 6 Maj 1882, kl. 3 e. m.

Första Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3, i anledning af väckt fråga om afskaffande eller nedsättning af konsistorienotariernes provision å uppörd för välgörenhetsinrättningar.

Sedan inom Andra Kammaren i motionen N:o 75 af Herr I. Asklöf och i motionen N:o 86 af Herr S. Andersson föreslagits en skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om upphäfvande eller ändring af Kongl. Cirkuläret den 9 Februari 1844 rörande konsistorienotariernes rätt till uppördsprovision å af dem emottagna och redovisade medel, som tillflyta välgörenhetsinrättningar, samt Andra Kammarens Första Tillfälliga Utskott öfver dessa motioner afgifvit Utlåtande N:o 8; så har Andra Kammaren på det sätt bifallit nämnda utlåtande, att Kammaren för sin del beslutat, »att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, om och under hvilka vilkor konsistorienotariernes rätt till uppördsprovision, utan statsverkets betungande må kunna i vissa fall, såsom de af 1871 års Riksdag påpekade, upphävas, i vissa fall derhän förändras, att provisionen blifver inskränkt till skälig ersättning för det ej annorledes godtgjorda besvär, som uppörden medför»; och har Första Kammaren behagat infordra sitt Andra Tillfälliga Utskotts yttrande häröfver.

Bih. till Riksd. Prot. 1882. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 6 Häft.

Andra Kammarrens ofvan anförda beslut skiljer sig från det, som dess Tillfälliga Utskott i sitt utlåtande föreslagit, derutinnan, att, i följd af under diskussionen i Kammarren gjordt yrkande, orden *utan statsverkets betungande* blifvit tillagda.

De medel, som afses i förenämnde motioner, äro dels så kallade kollektmedel, som till åtskilliga religiösa och välgörande ändamål inom stiftens insamlas samt af konsistorienotarierna slutligen uppbäras och redovisas, dels ock de inkomster, som, enligt § 9 mom. 2—3 i reglementet för presterskapets enke- och pupillkassa den 6 November 1874, ingå till denna kassas grundfond och bestå i såväl ett års behållen inkomst af hvarje presterlig beställning inom riket, då beställningen *första gången* efter reglementets fastställande varder ledig, som ock all behållen inkomst vid prestsyssla, som i följd af tvist eller annan omständighet kommer att stå ledig öfver den lagliga tillträdestiden, samt vederlag under nådår, hvilka inkomster, enligt § 25 i reglementet, skola uppbäras af konsistorierna för att till enke- och pupillkassans direktion öfverlemnas *mot hittills vanlig provision*.

Enligt de upplysningar rörande konsistorienotariernas tjensteinkomster, som Andra Kammarrens Första Tillfälliga Utskott inhemtat och för hvilka i dess utlåtande närmare redogöres, har provisionen af kollektmedel i samtliga stiftens under sista året utgjort sammanlagdt 3,967 kronor 42 öre, deraf lägst i Visby stift 70 kronor 40 öre och högst i Vexjö stift 474 kronor 37 öre, hvaremot provisionen å enke- och pupillkassans nu ifrågavarande inkomster under de sex år, som förflutit från reglementets utfärdande till och med det år, som sista revisionen af kassans räkenskaper omfattar, utgjort tillhopa 58,683 kronor 75 öre, deraf under sista året 18,460 kronor 53 öre med lägst i Stockholm 208 kronor 17 öre och högst i Göteborgs stift 3,352 kronor 20 öre.

Det visar sig häraf, att de inkomster, hvilka konsistorienotarierna erhålla såsom uppbördsprovision, utfallå mycket ojemnt, men att de betydligt ökats genom den under senare åren tillkomna uppbörden för presterskapets enke- och pupillkassa. Med denna uppbörd har dock äfven följt en väsentlig tillökning i konsistorienotariernas göromål, enär kassans inkomster torde i icke ringa mån bero af den omsorg, som ådagaläggas vid uppgörande af arrendevilkoren för boställen m. m., med hvilka förvaltningsbestyr konsistorienotarierna hafva befattning. Härvid är jemväl att bemärka, att denna särskilda inkomst är af öfvergående natur och antagligen redan nått sitt maximum samt kommer att så småningom minskas och slutligen nästan alldeles upphöra. Men då Riksdagen redan i skrifvelse den 19 Maj 1871 uttalat det önskvärda i en

sådan reglering af konsistorienotariernes aflöning, att uppbördsprovisionen å kollektmedel måtte upphöra, samt frågan, huruvida provisionen för uppbörden af inkomsterna till presterskapets enke- och pupillkassa inom de särskilda stiften verkligen står i skäligt förhållande till det med denna uppbörd förenade besvär, synes kräfva en närmare utredning af de på denna frågas bedömande inverkan förhållanden, får Utskottet, som hänvisar till de skäl, som ligga till grund för Riksdagens nyssnämnda skrifvelse och icke kan förbise, att, i händelse en icke oväsentlig del af konsistorienotariernes löneinkomster skulle indragas, fråga om ersättning skall uppstå, för hvilken ersättning, om den icke kan på annat sätt beredas, det möjligen kunde blifva i någon mån behöfligt att anlita statsmedel, härmed vördsamt tillstyrka Kammaren,

att Kammaren för sin del besluter, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, om och under hvilka villkor konsistorienotariernes rätt till uppbördsprovision må kunna i vissa fall, såsom de i 1871 års Riksdags skrifvelse afsedda, upphävas, i vissa fall derhän förändras, att provisionen blifver inskränkt till skälig ersättning för det ej annorledes godtgjorda besvär, som uppbörden medför.

Stockholm den 2 Maj 1882.

På Utskottets vägnar:

W. STRÅLE.

Friherre *Ericsson* har anmält att han af illamående varit förhindrad att i ärendet deltaga.
